

Na križnych cestách

Lunatic Gods

Keď prišla jar,
zakvitli polia,
vyrástla Ibronka
v prekrásny kvet.

Išiel tadiaľ drahý koč,
mladý pán rozkázal:
„Tu Yaliu chcem!“
„Tuná kvetu nikde niet!“
Bránil sa pohonič.

„Tu Yaliu chcem!“
„Čo, vari sa ti marí a či si vlčiu tmu dostal?“ hovorí pán. „Veď odtiaľto ju vidím. Pohonič, ty mi ju ukáž! A zrezka sa majte!“ No darmo, kto k hromu sa priblížil, nič nevidel. Kremä pána.

Skočil pán
z koča sám,
dokráčal
k Yalii
i za klobúk dal.

Prišiel dom,
odložil,
večeral,
nenechal,
Iahol spať spokojný.

Tu všetci jedli,
tu všetci pili,
mne nič nezvýšili,
mne nič nedali.

Vo svetlici bordel,
nik nič nevedel,
druhú noc mládenec
bol celú hore.

O polnoci Yalia
do panny sa striasla
kus koláča našla.
Keď zajedla si pahltne,
pobozkala pána
tri razy na líca.

Okolo polnoci sa Yalia striasla za klobúkom i na krásnu pannu sa premenila.
Začala po skrini, aj po stole hľadať a takto hovorí:
Jedli aj pili, i mne dač zvýšili.
Jedli aj pili, ver aj mne zvýšili.

Rozprávač: Najedla sa, napila i šla k pánovej posteli. Ako sa nahla, pán ju chytil. Premieňala sa na žabu, jaštericu, hada, aj na všakové tvory: „Nepustím ťa, duša drahá, kým zasa takou pannou nebudeš a nepôjdeš za mňa!“ I krásna Ibronka všetko slúbila kremä pod tou výnimkou, že nikdy do kostola nepôjde. Aj zosobášiť sa dali len doma.

No keď dcérku mu porodila, privolila na mužovo naliehanie a po rokoch do kos

tola vstúpila. No nemohla sa modliť, tak ju strach zvieral. Zrazu zbadala, ako dávnejší frajer spoza oltára na ňu kuká. „Už po sedemdesiatich siedmich k rajinách vo všetkých kostoloch hľadal som ťa. Konečne viem, kde si. Vidíme sa a večer!

Čo si videla,
keď si za mnou
na cimiter bežala.
Keď nepovieš,
do rána
umrie ti dieťa.

Rozprávač: Preľakla sa, dobre, že srdce jej nepuklo i vyrozprávala mu všetko, čo v kostnici videla. Ako dorozprávala, priam dušu vypustila. Frajer zmizol a odvtedy nebolo o ňom nič chyrovať.

Mŕtva Ibronka
je pochovaná,
kto tadiaľ križuje
vzdychne za ňou.

Ale doma teší malá dievčinka utrápeného otca, že keď dorastie, nezahanbí svoju mamičku. Aj z nej bude taká hodná krásna Ibronka.